

[Peter Ravn.]

hele beskæftigelseslovgivningen op til en tilbunds gående revision og forsøge at give den en mere produktionsbetonet karakter. Dette synspunkt vandt almindelig tilslutning fra alle sider, og jeg håber derfor også, at vi nu i enighed kan gennemføre dette lovforslag, så meget mere som jeg synes, den højtærede minister har haft en heldig hånd ved udformningen af det.

Det nye i det foreliggende lovforslag er, at de to love, loven om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond — den såkaldte lille beskæftigelseslov — og beskæftigelsesloven af 1946, er sammenarbejdet til én lov og, synes jeg, på en sådan måde, at fordelene ved de to love er bibeholdt.

Fordelen ved den lille beskæftigelseslov var så afgjort den, at arbejderne kunne iværksættes hurtigt uden forhåndsgodkendelse af nogen art. Dette hovedprincip er bevaret i lovforslaget, således at disse mindre arbejder fortsat kan iværksættes straks, uden at man behøver at afvente godkendelse nogetstedsfra. Som i den lille beskæftigelseslov skal disse arbejder fortsat henhøre under et lokalt nævn.

Ulempen ved den lille beskæftigelseslov var i det væsentlige den, at tilskuddet på 40 pct. af den udbetalte arbejdsløn var for lille, så kommuner og andre, der iværksætter disse foranstaltninger, blev noget tilbageholdende med benyttelsen af loven. Det foreslås nu, at der i fremtiden ved iværksættelsen af disse mindre arbejder vil blive ydet det samme tilskud som ved iværksættelsen af de større arbejder, og den praktiske virkning heraf vil sikkert blive, at disse bestemmelser nu vil blive udnyttet langt stærkere end hidtil.

Jeg vil dog gerne her indskyde den bemærkning, at hvis dette afsnit af loven skal bruges på den rigtige måde, er det vist en betingelse, at ministeriet giver nogenlunde klare retningslinjer for, efter hvilke regler disse tilskud vil blive ydet, så man i kommunerne og andre steder kan beregne udgifterne til de pågældende arbejder i forvejen. Jeg håber, at sådanne tilskudsskalaer, eller hvad man vil kalde dem, kan udarbejdes, så man, når de øvrige betingelser er opfyldt, kan påregne et tilskud af en ganske bestemt størrelse.

Foruden denne sammenlægning af bestemmelserne i de to love foreslås der ændringer i bestemmelserne om henvisning i takt med den øvrige lovgivning. Bestemmelsen om 48 timers arbejdsuge sløjfes, så man også her kommer på linje med de aftaler, der findes på det frie arbejdsmarked. Endvidere sker der en decentralisering af administrationen, så en række afgørelser lægges ud i landet. Som nævnt bibeholdes de lokale amtsnævn, dog med den ændring, at de udvides med 1 repræsentant for Foreningen „Bymæssige Kommuner“ og 1 repræsentant for de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Denne decentralisering gennemføres også ved henvisningen af arbejdskraft og for de øvrige problemer, der hænger sammen hermed, idet de offentlige arbejdsanvisningskontorer får en række beføjelser, som de ikke hidtil har haft. Fremtidig vil der også stort set blive givet de samme arbejdsvilkår og samme arbejdsbetingelser som ved samme arbejde på det frie arbejdsmarked.

I lovforslaget er der taget hensyn til det forslag om ændringer i beskæftigelsesloven, der blev fremsat i februar måned af venstre og det konservative folkeparti, idet der ikke forlanges nogen forudgående ledighed, for at man kan blive henvist til disse mindre arbejder. Når blot de pågældende er arbejdsløse, kan de henvises til disse foranstaltninger. Det samme gælder licitationsbestemmelserne, hvor man også har taget hensyn til venstres og de konservatives forslag. Det siges herom, at enten skal disse arbejder udføres ved egen foranstaltning eller efter offentlig licitation. Jeg tror, det imødekommer de ønsker, venstre og de konservative har, selv om der vist ikke er stor forskel på den praksis, der har været anvendt hidtil, og det, der her gennemføres.

Det nye afsnit i loven om fremskaffelse af industriarealer og rejsning af værkstedshuse er dog det mest betydningsfulde og afgørende i lovforslaget. I en opgørelse i bemærkningerne er det oplyst, at der siden 1938 er godkendt et beløb på 572 mill. kr. til beskæftigelsesarbejder, og selv om det drejer sig om et temmelig langt åremål, er det dog et antageligt beløb, der er anvendt til disse formål. Der er